C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-5650/25 Judecătoria Orhei sediul Central
4-25126447-03-4r-17112025 Judecător Veronica Cupcea

D E C I Z I E
În numele Legii

04 februarie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Victoria Robu, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către contravenientul Ișcenco Veaceslav împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Central din 20.10.2025 pronunțată pe cazul contravențional de acuzarea lui **Ișcenco Veaceslav** în comiterea contravenției prevăzute de art. 115 alin.(3) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ţinând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La 14.08.2025 agentul constatator din cadrul IP Orhei, Gorbatovschi Mihail, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr.MAI07 159083, prin care a constatat că, Ișcenco Veaceslav la 14 august 2025, ora 16.35 min., a incendiat vegetație uscată în drum, fiind sancţionat în baza art.115 alin. (3) Cod contravențional cu amendă în mărime de 200 u.c. echivalent a 10 000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal și decizia emisă contravenientul Ișcenco Veaceslav le-a contestat.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei sediul Central din 20.10.2025, contestația depusă de contravenientul Ișcenco Veaceslav a fost respinsă.

Împotriva acestei hotărârii la 31.10.2025 a declarat recurs în termen contravenientul Ișcenco Veaceslav, solicitând casarea ei, adoptarea unei noi hotărâri de încetarea procesului contravențional, din lipsa faptului contravenției.

În motivarea recursului, as argumentat că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, întrucât vinovăția sa nu a fost dovedită prin probe pertinente, concludente și suficiente. Acesta arată că procesul-verbal contravențional s-a bazat

exclusiv pe o pretinsă recunoaștere a faptei, făcută în momentul documentării, însă declarația respectivă nu reflectă realitatea, fiind rostită în glumă și în contextul în care se afla sub influența băuturilor alcoolice. Recurentul afirmă că nu el a incendiat vegetația uscată și că nu cunoaște cine a provocat incendiul. Totodată, acesta invocă încălcarea principiului prezumției de nevinovăție, prevăzut de art. 375 Cod contravențional, subliniind că sarcina probei revine organului constatator, iar concluziile privind vinovăția nu pot fi întemeiate pe simple presupuneri. În opinia sa, nici agentul constatator, nici instanța de judecată nu au administrat probe obiective care să confirme existența elementelor constitutive ale contravenției și forma de vinovăție cerută de art. 14 Cod contravențional.

Un alt argument invocat se referă la descrierea faptei în procesul-verbal, unde s-a menționat că incendierea ar fi fost comisă cu un mijloc de transport. Recurentul arată că nu deține niciun mijloc de transport și că o asemenea modalitate de comitere nu este prevăzută de art. 115 alin. (3) Cod contravențional, ceea ce ar denota o încadrare juridică eronată și lipsa unei descrieri clare și concrete a faptei imputate.

În concluzie, recurentul consideră că nu este întrunită componența contravenției, că vinovăția sa nu a fost dovedită în modul prevăzut de lege și că hotărârea primei instanțe a fost pronunțată cu aplicarea greșită a normelor materiale și procesuale.

Potrivit art.471 alin.(1) CCo, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor*, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*.

Fiind numită cauza spre examinare pentru data de 04.02.2026, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință. Referințe la caz nu au parvenit.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea în vigoare a hotărârii contestate, soluție care este adoptată în corespundere cu art.473 alin.(1) lit.c) CCo, potrivit căruia, *după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul: ...este nefondat*.

Lecturând hotărârea contestată, Colegiul ajunge la concluzia, că respectiva este adoptată în corespundere cu prevederile art.462 alin.(1) CCo, care stipulează că *hotărârea judecătorească urmează a fi legală, întemeiată şi motivată*.

Astfel, judecând recursul Colegiul penal constată, că la examinarea cauzei cu privire la învinuirea adusă lui Işcenco Veaceslav privind săvârșirea contravenției prevăzute de art. 115 alin.(3) CCo, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele, în mod obiectiv circumstanțele cauzei,

constatând faptul contravenției imputată ultimului și vinovăția acestuia de comiterea ei, concluzionând just de a respinge contestație ca fiind neîntemeiată

Colegiul penal similar instanței de fond conclude, că în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat în mod incontestabil vinovăția contravenientului în comiterea faptei contravenționale, prin suficiente probe directe, utile și veridice, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, care în cumul au probat vina acestuia în comiterea contravenției prevăzute la art. 115 alin.(3) CCo.

Recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția lui Işcenco Veaceslav în comiterea contravenției imputate, pentru care a și fost sancționat la 14.08.2025, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar invocările aduse de recurent, precum că, instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, ţin de starea de fapt a cauzei și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs.

Colegiul penal consideră că la caz cu certitudine s-a stabilit, că la data de 14 august 2025, ora 16.35 min., contravenientul a incendiat vegetație uscată în drum. Respectiv, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

Astfel fapta contravențională prevăzută de art. 115 alin.(3) CCo și vinovăția lui Işcenco Veaceslav de comiterea ei s-a demonstrat prin: procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI07 159083 din 14.08.2025, potrivit căruia a fost constatată contravenția comisă de Işcenco Veaceslav în baza art. 115 alin. (3) Cod contravențional (f.d.10); informația despre infracțiuni și contravenții înregistrate la IP Orhei, la 14.08.2025, potrivit căreia Lupașcu Iulia, a comunicat că, este deranjată de fumul dens care vine de la vecin, foc la sol; (f.d.11); raportul agentului IP Orhei, Gherciu Mihail, din 14.08.2025, unde a indicat cele constatate; (f.d.12); procesul verbal de audiere a făptuitorului Işcenco Veaceslav din 14.08.2025, în care au fost fixate argumentele invocate de acesta, unde a recunoscut că,… „a dat foc la buruian”…; (f.d.13); procesului-verbal din 14.08.2025, de cercetare la fața locului, cu anexă foto-tabel, din care se relevă o grămadă de iarbă (vegetație) de la care iese fum; (f.d.14-15)

Deci, Colegiul penal conclude, că instanța a examinat corect probele administrate de agentul constatator, aceste probe au fost considerate suficiente pentru a stabili vinovăția lui Işcenco Veaceslav în comiterea faptei imputate.

Examinând motivele invocate în recurs, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate. Contrar susținerilor recurentului, vinovăția acestuia a fost stabilită în baza probelor administrate legal la faza constatării și examinate nemijlocit de instanța de fond, inclusiv procesul-verbal cu privire la contravenție, declarațiile date la momentul documentării faptei și materialele foto anexate. Simpla afirmație ulterioară că recunoașterea ar fi fost făcută „în glumă" sau sub influența băuturilor alcoolice nu este susținută de niciun mijloc de probă și nu poate înlătura valoarea probantă a declarațiilor consemnate oficial.

Instanța de fond a reținut corect că procesul-verbal contravențional se bucură de prezumția de legalitate și veridicitate, iar recurentul nu a prezentat probe apte să răstoarne această prezumție. Susținerile privind lipsa probelor sunt infirmate de conținutul materialelor cauzei, care confirmă existența faptei, legătura acesteia cu persoana sancționată și forma de vinovăție cel puțin sub forma imprudenței, conform art. 14 Cod contravențional.

Invocarea pretinsei erori privind utilizarea unui mijloc de transport nu are relevanță juridică determinantă în cauză, întrucât această mențiune nu schimbă esența faptei reținute – incendierea vegetației uscate – și nu afectează încadrarea juridică în baza art. 115 alin. (3) Cod contravențional. Eventualele inadvertențe de redactare nu conduc, prin ele însele, la nulitatea procesului-verbal, în lipsa unei vătămări efective a drepturilor persoanei.

De asemenea, principiul prezumției de nevinovăție nu a fost încălcat, întrucât sarcina probei a revenit agentului constatator, iar instanța de fond a apreciat probele în ansamblu, cu respectarea normelor legale. Recurentul nu a prezentat argumente sau dovezi noi care să răstoarne concluziile primei instanțe.

În atare împrejurări, Colegiul apreciază soluția judiciară drept una întemeiată, motiv pentru care conchide necesitatea respingerii recursului ca fiind nefondat, or, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art.466 CCo, însă la caz s-a constatat lipsa temeiului legal, prevăzut de norma menționată, motiv pentru care hotărârea instanței de fond va fi menținută fără modificări.

Conducându-se de art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) CCo, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul declarat de către contravenientul **Işcenco Veaceslav** împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Central din 20.10.2025 pronunțată pe cauza contravențională de acuzare acestuia în comiterea contravenției prevăzute de art. 115 alin.(3) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător: